

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 29 grudnia 2014 r.

Poz. 4302

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.260.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 23 grudnia 2014 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), stwierdzam nieważność uchwały Nr XXXVIII/338/14 Rady Gminy Dźwierzuty z dnia 6 listopada 2014 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie wsi Jeleniowo, gmina Dźwierzuty

Uzasadnienie

Rada Gminy Dźwierzuty powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, podjęła uchwałę o której mowa na wstępie.

Przedmiotem badanej uchwały jest uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie wsi Jeleniowo, gmina Dźwierzuty.

Z analizy badanej uchwały wraz z załącznikami i przedłożonej dokumentacji prac planistycznych, wynika iż;

§ 15. ust. 2 przedmiotowej uchwały ustalający termin wejścia w życie uchwały po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego, narusza art. 4 ust. 2 *ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym, do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustawa zmieniająca weszła w życie 21 października 2010 r.

Z treści uchwały oraz przedstawionej dokumentacji planistycznej wynika, iż Rada Gminy Dźwierzuty, uchwałę Nr IV/31/07 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie wsi Jeleniowo, gmina Dźwierzuty, podjęła w dniu

16 lutego 2007 r. Wskazana wyżej uchwała stanowi pierwszy etap procedury planistycznej, którą kończy uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego badaną uchwałą w dniu 6 listopada 2014 r.. Zgodnie zatem z wyżej powołanym art. 4 ust. 2 *ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, do uchwalonego planu zastosowanie mają dotychczasowe przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Tym samym, uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego winien wejść w życie w terminie określonym w art. 29 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przed jej zmianą, czyli nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

W załączniku Nr 2 do badanej uchwały Rada Gminy stwierdziła, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie wsi Jeleniowo, gmina Dźwierzuty nie naruszają zapisów

zawartych w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dźwierzuty uchwalonego uchwałą Nr XXXIV/310/14 z dnia 4 lipca 2014 r.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 20 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, sprzed wprowadzenia zmian powołaną wyżej ustawą z dnia

25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Wprowadzenie zatem zapisu w treści załącznika Nr 2 do podjętej uchwały, narusza wyżej powołany art. 4 ust. 2 ustawy zmieniającej. W związku z tym, iż do badanej uchwały mają zastosowanie przepisy dotychczasowe, zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w brzmieniu sprzed nowelizacji, Rada Gminy Dźwierzuty winna uchwalić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, **po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium**, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, a nie jak wynika to z kwestionowanego zapisu powołanego w załączniku Nr 2 do uchwały, stwierdzając, iż nie narusza on (plan) zapisów Studium (...).

Jednocześnie należy zauważyć, że miejscowy plan uchwalony, powołaną na wstępie uchwałą, zawiera postanowienia pozostające w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, a mianowicie;

§ 7. ust. 2 pkt 3 lit. b) uchwały – w części – „(...) Istnieje zakaz odprowadzania ścieków do

przydomowych oczyszczalni. W świetle stanowiska Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartego, w wyroku z dnia 29 listopada 2013 r. (sygn. akt II OSK 1554/12), tak sformułowany zapis planu, stanowi naruszenie przepisów odrębnych, wyższego rzędu. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku m.in. przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych.

W § 3 uchwały, Rada ustalając podstawowe przeznaczenie terenów, przekroczyła granice władztwa planistycznego. Ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej oraz ustalenia planu nie powinny bowiem wskazywać precyzyjnie, jakiego rodzaju inwestycje mają być lokowane na poszczególnych terenach elementarnych. Szczegółowe przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ze wskazaniem sposobu wykorzystania potencjalnych obiektów budowlanych przekracza tzw. władztwo planistyczne gminy, albowiem przeznacza teren pod konkretny cel – w tym przypadku pod projektowaną przepompownię kanalizacyjną (wyrok NSA z dnia 6 lipca 2007 r. sygn. II OSK 604/07, wyrok NSA w Warszawie z dnia 7 maja 2008 r. sygn. II OSK 84/08 oraz wyrok WSA w Krakowie z dnia 16 czerwca 2008 r. sygn. II SA/Kr 407/08). Tego rodzaju zapisy wkraczają w kompetencje innych organów administracji publicznej lub innych podmiotów gospodarczych (np. budowlanych, środowiskowych, projektowych). Zapisy planu winny określać jedynie przeznaczenie terenu (np. w ślad za rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. Dz. U Nr 164, poz. 1587, jak w tym przypadku, tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja).

Mając powyższe na uwadze zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności badanej uchwały w całości.

Należy bowiem wskazać, iż zgodnie z orzecnictwem sądów administracyjnych, brak określenia lub określenie w sposób sprzeczny z prawem terminu wejścia w życie uchwały przedkłada się bezpośrednio na ważność całego aktu prawnego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski